

ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ

Διήμερο: "Έργα μεταφορικών υποδομών ως μοχλός ανάκαμψης και ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας"

4 Ιουνίου 2013

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΣΑΤΕ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΛΑΧΟΥ

**Εμμένουν στο παρελθόν,
ενώ μιλάνε για ένα διαφορετικό μέλλον**

Κυρίες και Κύριοι,

Η επιλογή του τίτλου της ομιλίας μου, περιγράφει και το περιεχόμενό της, αλλά - κυρίως - την κατάσταση που βιώνουμε όλοι όσοι εμπλεκόμαστε στην κατασκευή των έργων στη χώρα μας, δημόσιων και ιδιωτικών.

Περιγράφει, επίσης, την απόσταση που - τελικά - υφίσταται μεταξύ της "μνημονιακής" πολιτικής την οποία ψήφισαν και επαγγέλλονταν τα τρία κόμματα της συμπολίτευσης και της πρακτικής που ακολουθούν σε όλα τα ζητήματα, οπωσδήποτε στα ζητήματα που αφορούν τον τεχνικό κόσμο της χώρας και κατ' επέκταση την ανάπτυξη.

Να προλάβω τυχόν παρανοήσεις: ούτε ο ΣΑΤΕ, ως σύνδεσμος του μεγάλου πλήθους των εργοληπτικών επιχειρήσεων, ούτε εγώ προσωπικά, είμαστε οπαδοί της "μνημονιακής" πολιτικής την οποία επέβαλαν οι δανειστές και αποδέχθηκαν ασμένως οι έχοντες την κυβερνητική διαχείριση της χώρας τα τελευταία χρόνια.

Και να προσθέσω, ότι οι μεταρρυθμίσεις σε όλους τους τομείς της οικονομικής και κοινωνικής δραστηριότητας στη χώρα μας, ήταν κοινός τόπος για τους "παροικούντες εις την Ιερουσαλήμ" - ανεξάρτητα από ιδεολογικοπολιτικές θέσεις και επαγγελματική ενασχόληση. Δεν χρειαζόταν κανένα "μνημόνιο" να μας το πει και οπωσδήποτε να προχωρήσουμε σ' αυτές.

Θυμίζω ότι το ΤΕΕ, σχεδόν πριν δυο δεκαετίες, πρόβαλε εμφατικά "το λιγότερο κράτος", προσθέτοντας, ωστόσο, ως αναγκαία προϋπόθεση "το καλύτερο κράτος".

Κι ακόμη, την σταθερή απαίτηση και προσπάθειες του ΤΕΕ, για το πέρασμα στην ηλεκτρονική διακυβέρνηση, αποβλέποντας στον δραστικό περιορισμό της γραφειοκρατίας - με το οικονομικό και χρονοβόρο κόστος της - αλλά και την εμπέδωση κανόνων διαφάνειας, άρα εμπάθυνας της Δημοκρατίας.

Στην ίδια κατεύθυνση κινείται εδώ και χρόνια και ο ΣΑΤΕ, ζητώντας επίμονα να εφαρμοστεί σε όλες τις φάσεις επιλογής, σχεδιασμού και εκτέλεσης των δημοσίων έργων, η διαφάνεια, με χρήση του διαδικτύου, με παράλληλη απλούστευση των διαδικασιών, έτσι, ώστε, όλα να είναι προσβάσιμα και φανερά στους πολίτες της χώρας, αποτρέποντας ηθελημένες ή αθέλητες επιθέσεις που συστημικά δέχεται ο κλάδος των κατασκευαστικών επιχειρήσεων.

Θα πρέπει να παραδεχτώ ότι κάποια βήματα προς αυτή την κατεύθυνση γίνονται, πλην, όμως, με ρυθμό "αραμπά" και όχι ηλεκτρονικής εποχής.

Και θα πρέπει να υπογραμμίσω ότι η αξιοποίηση της πληροφορικής, δεν συνεπάγεται το τέλος των προβλημάτων, το πέρασμα σε μια άλλη εποχή.

Προϋπόθεση αποτελεί η ριζική αλλαγή του νομοθετικού πλαισίου, βάσει του οποίου επιλέγονται, σχεδιάζονται, μελετώνται, υλοποιούνται και (για να βάλω μια παράμετρο που ουδέποτε λαμβάνεται υπόψη από τους εκάστοτε κρατούντες) συντηρούνται τα έργα υποδομής στη χώρα μας.

Χρειαζόμαστε ένα νομοθετικό πλαίσιο ενιαίο, σαφές, σύγχρονο, το οποίο να αποβλέπει στην εκτέλεση αρτιότερων, ποιοτικά ανώτερων, οικονομικότερων και οπωσδήποτε σε χρόνο ταχύτερο από εκείνον "του γεφυριού της Άρτας".

Χρειαζόμαστε ένα νομοθετικό πλαίσιο που θα ευνοεί την ανταγωνιστικότητα, την καινοτομία, την καλύτερη αξιοποίηση του κατ' εξοχήν παραγωγικού κατασκευαστικού κλάδου της χώρας, ενός κλάδου με βαρύνουσα σημασία στο σύνολο της οικονομίας, καθώς επιδρά άμεσα και έμμεσα στην δραστηριότητα εκατοντάδων χιλιάδων επιχειρήσεων και είναι βαρόμετρο για την ανεργία - το χειρότερο από τα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα μας.

Αντίθετα από τις εντυπώσεις που έχουν δημιουργηθεί - ενίοτε δίχως αφορμή, αλλά με περίσσειμα προσπάθειας για την καλλιέργειά τους, από πρόσωπα που είτε δεν γνωρίζουν, είτε "περί άλλα τιρβάζουν" - ο κατασκευαστικός κλάδος δεν φοβάται τον ανταγωνισμό, αντιθέτως τον επιζητά. Είναι εδώ και χρόνια το κυρίαρχο αίτημά του. Ένας ανταγωνισμός, ωστόσο, που θα βασίζεται σε καθαρούς όρους, δεν θα αφήνει "παραθυράκια" και δεν θα ...μεταφράζεται κατά το δοκούν και κατά περίπτωση.

Ο κατασκευαστικός κλάδος, στην συντριπτική πλειοψηφία του, είναι ικανός να ανταποκριθεί σ' αυτόν και το αποδεικνύει - δυστυχώς - εκτός Ελλάδας, όπου εξαναγκάζεται να μεταναστεύσει. Αναλαμβάνει μεγάλα και σύνθετα έργα, τα εκτελεί σε ασφυκτικούς χρόνους και υπό συστηματική και αυστηρή επίβλεψη, τα παραδίδει άρτια και άξια θαυμασμού. Το ελληνικό κατασκευαστικό δυναμικό χαίρει εκτίμησης σε πολλά κράτη, όχι, όμως στη χώρα μας. Αλλά αυτό ουδόλως προβληματίζει.

Εδώ, ακόμη και εταιρείες που θαυμάζονται εκτός συνόρων, λοιδороούνται και κανείς δεν αντιλαμβάνεται ότι στην εκ διαμέτρου αντίθετη αυτή στάση, παρεμβάλλεται επί της ουσίας ένα βασικό ζήτημα: η νομοθεσία.

Ο ΣΑΤΕ δεν ζητά τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο από τη ριζική αλλαγή της. Δεν ζητά καν την ικανοποίηση επί μέρους αιτημάτων, ούτε επί μέρους διορθώσεις της δαιδαλώδους νομοθεσίας εκτέλεσης των έργων.

Ζητά την εφαρμογή της ευρωπαϊκής νομοθεσίας, των ευρωπαϊκών προτύπων και της ευρωπαϊκής πρακτικής. Δεν χρειάζεται να εφεύρουμε δικό μας νόμο, να αναζητήσουμε ιδιαιτερότητες και προσαρμογές. Μπορούμε - και πρέπει - να πάμε κατευθείαν σε δοκιμασμένες διεθνώς (και οπωσδήποτε εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης) μεθόδους.

Μια τέτοια επιλογή - εκτός των άλλων - θα απάλλασσε τη χώρα και από τις συνεχείς τριβές με τις υπηρεσίες και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Απολύτως συνοπτικά, ο ΣΑΤΕ ζητά την:

- απλοποίηση των διαδικασιών για τους διαγωνισμούς
- προτυποποίηση όλων των συμβατικών τευχών διακηρύξεων
- ηλεκτρονική ενημερότητα πτυχίων
- μείωση δικαιολογητικών συμμετοχής
- υποχρεωτική ανάρτηση τευχών δημοπράτησης στο διαδίκτυο
- άμεση αποδοχή συστήματος έγκυρης, αντικειμενικής και σύμφωνης με τα ευρωπαϊκά δεδομένα και κανονισμούς ανάλυσης τιμών των εργασιών δημοσίων έργων και αναθεώρησής τους (οφείλω να υπενθυμίσω πως οι εργοληπτικές οργανώσεις, με δική τους πρωτοβουλία και δαπάνη, έχουν ολοκληρωμένη έτοιμη πρόταση, η οποία έχει κατατεθεί στο υπουργείο)
- οριστική λύση των προβλημάτων που προκύπτουν από τη δαιδαλώδη και πολύπλοκη υφιστάμενη νομοθεσία δημοσίων έργων με την αποδοχή και γενίκευση της εφαρμογής του ευρωπαϊκού κανονισμού FIDIC, ο οποίος εφαρμόζεται επιτυχώς σε πολλές χώρες της ΕΕ και άλλα κράτη.

Πάνω σ' αυτά τα ζητήματα έχουμε κάνει εξαντλητικές συζητήσεις με τις διαδοχικές πολιτικές ηγεσίες των τελευταίων περίπου οκτώ ετών σε όλα τα αρμόδια υπουργεία, αλλά και με πλήθος υπηρεσιακών παραγόντων. Κανείς δεν μας είπε ότι έχουμε άδικο σε ότι ζητάμε να εφαρμοστεί. Κανείς δεν ανέφερε ότι κινούμαστε σε συντεχνιακό πλαίσιο. Όλοι αναγνώρισαν την ορθότητα των θέσεών μας.

Παρόλα αυτά, στην πράξη, βρισκόμαστε απέναντι στην άρνηση να προχωρήσει η ουσιαστική, επιβεβλημένη και με προεξοφλημένες για το δημόσιο συμφέρον αλλαγές.

Βρισκόμαστε, συχνά, αντιμέτωποι με αιφνιδιαστικές και κατά κανόνα επικίνδυνες τροπολογίες, οι οποίες εδραιώνουν προβληματικές, έως και απαράδεκτες καταστάσεις του παρελθόντος.

Πρόσφατο παράδειγμα:

Με σειρά αιφνιδιαστικών τροπολογιών που κατατέθηκαν στη Βουλή, στο Σχέδιο Νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων με τίτλο «Διαμόρφωση Φιλικού Αναπτυξιακού Περιβάλλοντος για Στρατηγικές και Ιδιωτικές Επενδύσεις και άλλες διατάξεις», περικόπηκε και περιορίστηκε δραστικά ο δικαστικός έλεγχος της νομιμότητας των διαγωνιστικών διαδικασιών στις αναθέσεις έργων. Με άλλα λόγια, εδραιώθηκε η ασυλία των υπηρεσιών που αναθέτουν έργα, ακόμη και όταν βλάπτουν σοβαρά το δημόσιο συμφέρον !

Αντιδράσαμε, ζητήσαμε την απόσυρση των τροπολογιών, τις οποίες χαρακτηρίσαμε άκρως επικίνδυνες, αφού στην συντριπτική τους πλειοψηφία τα έργα των συγχρηματοδοτούμενων δημόσιων συμβάσεων τίθενται εκτός δικαστικού ελέγχου, με προφανείς τους κινδύνους να

εμφανιστούν και ενταθούν φαινόμενα αυθαιρεσίας και αλαζονείας από τις υπηρεσίες. Φαινόμενα για τα οποία έχουμε αναγκαστεί να προσφύγουμε ως Σύνδεσμος στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, καθώς το υπέρογκο και αλόγιστο παράβολο, παραβιάζει και το ενωσιακό δίκαιο, αλλά και κάθε έννοια προστασίας από παράνομες ενέργειες των υπηρεσιών, χωρίς να επιταχύνει την εκτέλεση των έργων, όπως ισχυρίστηκε ο νομοθέτης, διότι οι καθυστερήσεις - όπως είναι γνωστό σε όλους του εμπλεκόμενους στα έργα στη χώρα μας - κυρίως, στις μελετοκατασκευές, οφείλονται στις επιτροπές των διαγωνισμών κι όχι στην δικαστική αμφισβήτηση των αποφάσεων των αναθετουσών αρχών.

Στο ίδιο σχέδιο νόμου (νόμος πλέον του κράτους) εισήχθησαν και μια σειρά άλλες ανάλογες τροπολογίες, που εδραίωναν στον εργοληπτικό κλάδο την αντίληψη ότι οι αναθέτουσες αρχές ενεργούν, σε σωρεία περιπτώσεων, εμπορούμενες από την απολύτως βάσιμη αίσθηση ότι δεν υπόκεινται σε δικαστικό έλεγχο. Οι συνέπειες της αίσθησης αυτής έχουν ήδη αρχίσει να καθίστανται εντονότατα αισθητές σε πολλούς διαγωνισμούς. Αυθαιρεσίες και παρανομίες επί θεμάτων τα οποία είχε επιλύσει η νομολογία των ελληνικών δικαστηρίων, αρχίζουν να κάνουν την επανεμφάνισή τους σε πολλούς διαγωνισμούς. Οι κίνδυνοι για τη διασφάλιση της ενωσιακής και εθνικής νομιμότητας είναι τεράστιοι. Παράλληλα, παρέχεται γόνιμο έδαφος για έμμεσους και άμεσους εκβιασμούς, συναλλαγές κάτω από το τραπέζι, και εκδηλώσεις διοικητικής αλαζονείας και αυθαιρεσίας.

Άλλο παράδειγμα:

Επιμόνως και τεκμηριωμένα ζητάμε την κατάργηση και των συστημάτων ανάθεσης που ευνοούν την αδιαφάνεια και γενικά γεννούν δικαιολογημένες αντιδράσεις και αιτήματα δικαστικής προστασίας, διαμαρτυρίας, ασφαλιστικά μέτρα κλπ., όπως απευθείας αναθέσεις και προσκλήσεις περιορισμένου αριθμού εργοληπτών, καθώς και την κατάργηση φωτογραφικών ή ύποπτων ειδικών όρων συμμετοχής.

Αντί να προχωρήσουν προς αυτή την κατεύθυνση - την οποία, ας σημειωθεί, την έχουν βρει ορθή - βρεθήκαμε αντιμέτωποι με διατάξεις που εισήχθησαν στον Ν. 4071/2012 βάσει των οποίων επαναφέρθηκε, και μάλιστα αναδρομικά, το καθεστώς των απευθείας αναθέσεων για μικρά έργα που είχε καταργηθεί με το άρθρο 35 του Ν. 4053/2012, δηλαδή, με νόμο που είχε ψηφιστεί λίγες εβδομάδες πριν !

Και ένα τρίτο παράδειγμα, το πλέον, πρόσφατο:

Ενώ έχει διαπιστωθεί εδώ και χρόνια - και έχει ενταθεί στα χρόνια της οικονομικής κρίσης - πρόβλημα συνολικό στην ένταξη και λειτουργία του ΜΕΕΠ και ενώ έχουμε θέσει το ζήτημα για μια συνολική, πάγια και προπαντός καθαρή λύση, πριν δυο εβδομάδες το αρμόδιο υπουργείο μας αιφνιδίασε (Παρασκευή βράδυ ήταν) με τη γνωστοποίηση τροπολογιών επί μέρους αλλαγών, τις οποίες κατέθεσε στη Βουλή, με σκοπό να συζητηθούν στην αρμόδια επιτροπή τη Δευτέρα.

Και πάλι αντιδράσαμε, ζητήσαμε να αποσυρθούν οι τροπολογίες, να συζητηθεί συνολικά το θέμα (που έχει συζητηθεί αλλεπάλληλες φορές και έχει τεκμηριωθεί η λύση του, με σύμφωνη γνώμη

και υπηρεσιακών παραγόντων), για να πάρουμε την απάντηση: "ας ψηφιστούν αυτές και να συζητήσουμε τα υπόλοιπα επιμέρους ζητήματα για να εισάγουμε σε άλλο νομοσχέδιο".

Τέτοιες ενέργειες, όχι μόνο απειλούν τη σοβαρότητα του Ελληνικού Κράτους, αλλά δίνουν το δικαίωμα να αμφισβητούμε συνολικά τις προθέσεις τους.

Καθημερινά εμφανίζονται από μέρους της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου, φαινομενικά άσχετες διατάξεις, με τη μορφή τροπολογιών, με βασικό στόχο να ρυθμιστούν κατά τρόπο φωτογραφικό ζητήματα ορισμένων εταιρειών ή για να αποκοπούν από τον κλάδο περίπου οι μισές εταιρείες. Αυτό, όπως είναι επόμενο, δεν μπορεί να συμβαίνει σε ένα ευνομούμενο κράτος και οπωσδήποτε σε ένα κράτος που έχει δεσμευτεί και οφείλει να προχωρήσει σε ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις.

Γενικώς, τα τελευταία χρόνια, παρατηρείται ότι συντάσσονται "στο πόδι" διατάξεις, αποφάσεις και εγκύκλιοι (ορισμένες από τις οποίες ανατρέπουν νόμους !), μια ιστορία που μόνο άθλια μπορεί να χαρακτηριστεί.

Η πρακτική της διαδοχής μιας μακράς περιόδου αδιαφορίας, από μια περίοδο αιφνιδιασμών με στόχο πολύ συγκεκριμένες αλλαγές που ευνοούν κάποιους, δεν συνάδει με τις επαγγελίες περί μεταρρυθμίσεων και εκσυγχρονισμού του κράτους.

Αυτά δεν είναι μόνο προσωπικές απόψεις. Πρόσφατα, με αφορμή τον αιφνιδιασμό για τις αλλαγές στο ΜΕΕΠ, στον οποίο προαναφέρθηκα, στον ΣΑΤΕ έγινε μια ενημερωτική συνάντηση εκπροσώπων πλέον των εκατό τεχνικών εταιρειών, στη διάρκεια της οποίας διατυπώθηκαν όσα αναφέρω. Με δυο λόγια είναι κοινός τόπος ότι εμμένουν στο παρελθόν, ενώ μιλάνε για ένα διαφορετικό μέλλον.

Έχω δηλώσει κατά το παρελθόν ότι ο εργοληπτικός κόσμος θέλει και επιδιώκει τη νομιμότητα, τον ανταγωνισμό, το καθαρό τοπίο και τις ξεκάθαρες διαδικασίες. Και έχω αναρωτηθεί δημόσια: ποιοί δεν τα θέλουν όλα αυτά;

Επί μια οκταετία έχουμε αναλωθεί, ως Σύνδεσμος, στην συγγραφή και αποστολή μακροσκελών εγγράφων με προτάσεις. Επαναλαμβάνω, κυρίαρχο αίτημα του κλάδου είναι ένας νόμος που να ορίζει ότι στο εξής θα εφαρμόζεται στην Ελλάδα ότι ακριβώς και στα υπόλοιπα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τίποτα λιγότερο και τίποτα περισσότερο.

Αντί άλλης απάντησης, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με συχνούς αιφνιδιασμούς που μας πάνε όλο και πιο πίσω. Αντί της μεταρρύθμισης, βιώνουμε την οπισθοδρόμηση.

Και επειδή, ενδεχομένως, όσα είπα, σε ορισμένους να ακούγονται αόριστα, θα μου επιτρέψετε να κλείσω την ομιλία μου, με κάποιες πολύ συγκεκριμένες προτάσεις, που για μια φορά ακόμη, υποβάλλαμε στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου.

Θα αναφερθώ απολύτως συνοπτικά, αφού, άλλωστε, απευθύνομαι σε γνώστες των επί μέρους ζητημάτων.

Ζητάμε:

- Μητρώο Κατασκευής Ιδιωτικών Έργων (ΜΗΚΙΕ). Προτείνουμε την ΑΜΕΣΗ θέσπιση του ΜΗΚΙΕ που αποτελεί άλλωστε μακροχρόνια απαίτηση όλου του κλάδου.

- Άπλετο φως – διαφάνεια στα προβλήματα των δημοσίων έργων
- Ανάρτηση στο διαδίκτυο όλων των στοιχείων ταυτότητας του κάθε έργου, σύμφωνα με την συνεχώς επαναλαμβανόμενη εδώ και πέντε έτη πρόταση του ΣΑΤΕ για το Δελτίο Ταυτότητας Έργου, που επισυνάπτεται,
- Δημοσίευση-ανάρτηση στο διαδίκτυο όλων των στοιχείων του Μητρώου των Εργοληπτικών Επιχειρήσεων, με ταυτόχρονη απλοποίηση των συναλλαγών μεταξύ της Υπηρεσίας και των Επιχειρήσεων.
- Τυποποίηση όλων των τευχών δημοπράτησης – ανάρτησή τους στο διαδίκτυο
- Απλοποίηση των κανόνων διεξαγωγής των διαγωνισμών των έργων με χρήση:
  - α) Ηλεκτρονικής ενημερότητας πτυχίου
  - β) Ηλεκτρονικού ελέγχου γνησιότητας εγγυητικών επιστολών
  - γ) Καθορισμό συγκεκριμένου (μικρού) χρονικού ορίου εκδίκασης ενστάσεων προσφυγών
- Κατάργηση των απευθείας αναθέσεων ή αναθέσεων με πρόσκληση περιορισμένου αριθμού εργοληπτών. Ειδικά σε ορισμένους Δήμους (πρωταθλητές συνήθως σε χρέη προς ΙΚΑ, προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, προς τις Τράπεζες και αλλού) το φαινόμενο επιμένει προκλητικά.
- Κατάργηση των παράνομων ειδικών όρων και μελετοκατασκευών με αυστηρή εφαρμογή τους στις σαφείς περιπτώσεις που προβλέπει η νομοθεσία. Προφανώς πρέπει να δημοσιεύονται – αναρτώνται στο διαδίκτυο άμεσα όλα τα αιτήματα και οι εισηγήσεις φορέων για τα θέματα αυτά.
- Αξιοποίηση των πορισμάτων που προκύπτουν από τα δεδομένα της εφαρμογής ΔΙ@ΥΓΕΙΑ.
  - Αναγκαιότητα άμεσης καθιέρωσης και στην Ελλάδα της χρήσης πρότυπων συμβάσεων (π.χ. FIDIC), σύμφωνα με τις οποίες εκτελούνται μεγάλες διεθνείς συμβάσεις δημοσίων αλλά και ιδιωτικών έργων, σειρά χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπως π.χ. Κύπρος, Βουλγαρία, Ρουμανία.
  - Καθιέρωση της χρήσης στη Χώρα μας αναλυτικών τιμολογίων για τη σύνταξη των προϋπολογισμών των Δημοσίων Έργων, όπως γίνεται με όλες τις υπόλοιπες χώρες του κόσμου. Διαιωνίζεται με τον τρόπο αυτό η χρήση των αποκαλούμενων «Τιμολογίων Σουφλιά» με τον παραλογισμό που διέπει την αποτίμηση των στοιχείων κόστους μιας τιμής μονάδος εργασίας με μεθόδους επιεικώς χαρακτηριζόμενες ως ερασιτεχνικές, αντιεπιστημονικές και προ πάντων εντελώς αυθαίρετες! Σας ενημερώνουμε ότι ο ΣΑΤΕ έχει υποβάλλει εμπειριστατωμένη σχετική πρόταση για τις απαραίτητες νομοθετικές τροποποιήσεις, ήδη από τον Δεκέμβριο του 2010.

Ζητάμε, η περίοδος της απερίγραπτης κρίσης που βιώνουμε, να αξιοποιηθεί για μια πλήρη αναμόρφωση του νομοθετικού πλαισίου που διέπει την εκτέλεση των έργων στη χώρα μας, με δυο λόγια, ζητάμε να βγούμε από αυτή την κρίση κερδισμένοι ως επιχειρηματίες και ως χώρα, διασφαλίζοντας ότι στο εξής ο ανταγωνισμός θα λειτουργεί, τα έργα θα εκτελούνται ποιοτικώς αναβαθμισμένα, με οικονομικότερο τρόπο και οπωσδήποτε σε χρόνους ταχύτερους. Ζητάμε ότι επιβάλλεται να γίνει προς το συμφέρον της χώρας και των πολιτών της.

Σας ευχαριστώ.